

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznaniilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovoljio pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

17. marca st. st. [Izv. dop.]

Poslednje mesece dokazal je železni kancelar, da ne samo v svojej Germaniji, no tudi glede Rusije ne želi, da bi ga kdo kritikoval. Vse, kar dela, je dobro, je pošteno, svobodoljubno, vse se dela za ohranjenje miru, vse se dela, da bi vsem prav bilo. Tako mora misliti ves svet, ako pa se kdo osmeli, da ne poje slave velikemu „geniju“ 19. veka, to siplje se nanj iz Berolina „anatheme“ v raznih oblikah. Ruski časniki, ki uživajo veliko večjo svobodo tiska, nego časnikarstvo v svobodoljubnih, konstitucijskih državah, so kancelarju že davno trn v peti. Da-si njega „leiborgan“, „Nordd. Allg. Zeitung“ meče žveplo in smolo na Rusijo, da-si njega reptilije po vsem svetu rogajo in psujo „prijateljsko sosednjo državo“ Rusijo, vender se on sam, Bismarck nareč, kakor šolski deček, pritožuje in ovaja vsakega, ki se mu predrzne reči žal besedo. Kdaj bi prišlo kakemu ruskemu ministru v glavo, pritoževati se v Berolinu ali na Dunaji zaradi tega, da ga nemški federfuchsi razbirajo po kosteh? Kolikokrat so strežaji Bismarcka očitali ruskej vladi znameniti „rolende Rubel“, a nikoli se nihče ni mislil pritoževati, no tolažil se je z besedami: „sobaka lajet, veter nosit.“

Bismarcka pa je naša vlada že dvakrat morala vzeti pod svoje krilo. Pisal sem Vam o svojem času, da je glasilo naše vlade posvarilo časnike, da preveč ostro pišo proti Nemčiji; ob jednom pa je v tem vladnem „soobščeni“ ruskej žurnalistiki dano bilo spričevalo, da ima ona velik pomen v mejnarodnej politiki. Ne mislim razbirati, kak namen je imelo to „soobščenje“, navedem le fakt, da se noben časnik nanj ni oziral, nego vsi so začeli pisati še veliko ostreje, in kritikovali so vsak korak Berolinske vlade kakor se jim je zdelo potrebno. G. Katkov je šel celo tako daleč, da je v polemiki z Bismarckovim glasilom dovolj jasno dolžil ga, da je licemerec in dvoličen človek. Ko je na to Bismarck Katkovu vrgel v oči odurnost, da Katkov angleški ne zna (govor je bil o „sinjej knjigi“, iz katere se je videlo licemerstvo Bismarcka v bolgarskih zadevah), odgovoril je g. Katkov, da

je Bismarck lažnjivec in licemerec. Mej tem so bile v Germaniji volitve v državni zbor, priletel je razen tega v Berolin Lesseps, katerega je Bismarck vzprejel kot goloba miru, in kancelar ni imel časa čitati ruskih časnikov. Ko pa je dobil, česar je želel, to je, večino državnega zbora za svoj septennat, poslal je, po svojem reptilu, v Dunajsko „Pol. Corr.“ gromovit dopis, da Nemčija uniči Rusijo na nje valuti. Čez nekaj dnij pa se je pojavila v ravno tistej „Pol. Corr.“ grožnja, da Rusija pogine, ako ne ukroti ruske stranke, ki se drugače imenuje tudi „panslavistična, revolucionarna in ki ima antidinastične tendencije“. G. Katkov, ki Bismarcku brezprenehoma gleda na prste, izračunil je, da je bil dopis iz Berolina v Dunajski „receptaculum“ državne modrosti napisan 28. februarja (to je dne 11. marca n. st.), to je, na predvečer 1. marca, ko so na Nevskem prospektu v Peterburgu našli tri dijake z bombami, nabitimi dinamitom in svinčenkami, otrovljenimi strihninom, in zelo naravno je, da je izdatelj „Mosk. Ved.“ obdolžil Berolinske rusofobe, da so — vedeli o teh bombah in znali, da se imajo porabiti 1. marca.

Teško je rešiti, ali je identifikacija nihilistov s slavjanofili bolj neumna ali bolj zlobna, a še težje je prenesti srcu ruskega človeka Bismarckovo terjatev, naj se odreče narodnemu ruskemu čuvstvu! Tako podlo terjatev more izreči le človek, ki je simbol vse podlosti despotizma in nemškega, vsemu svetu dobroznanega šovinizma. Komu v Rusiji prišlo bi v glavo terjati, naj se Nemci odreko nemškemu narodnemu čuvstvu! Taka terjatev je iznajdba čisto nemška in ni čuda, da Nemcem pripisujó, da so iznašli opico; Nemcu je vse mogoče, samo dobrega nič. Gladen narod, ki pošilja v Rusijo na pašo svoje prazne trebuhe, narod, ki bi bil že davno od glada poginil, da ne redé polovico Tevtoncev Slovani, predrzne se v osobi svojega malika terjati od naroda, ki je dvakrat, trikrat večji nego nemški, da bi se mu pokoril, da bi odvrigel svoj „jaz“ in skočil, kakor nekaj Kurcij v Rimu, v zijajoče žrelo nenasitnega Tevtonstva. Takrat bi se žrelo zaprlo in na svetu bil bi večni mir! Ako Tevtonci od Rusije terjajo narodno samouničenje, razumeje se samo po sebi, da so male slovanske

narode že zdavnej zapisali v svoj želodečni pro račun.

Kdor količkaj zna tendencije slavjanofilstva, ve, da ono ima v svojem programu zaščito in ohrano narodne individualnosti vseh slovanskih plemen. Slavjanofili so prepričani, da ima Rusija, kot svobodna, samostalna država, dolžnost, skrbeti, da bi se ne uničil noben slovanski narodec; oni hoté, da bi Rusija bila krepka, mogočna, kajti le takrat bodo vanjo gledali drugi rodni narodi kot na državo, ki nikdar ne da utoniti jim v nemškem ali v kakem drugem morji. Slavjanofili vidijo zastopnika ruske ideje, ki je ideja slovanska, v našem slavnem carstvujočem domu. V zadevah verskih oni ne žele, da bi se pravoslavje razprostranilo na vse slovanske narode in so protivniki katolicizma le tam, kjer se on javlja kot pomočnik germanizacije, kot zaveznik luteranstva in židovstva v dosego uničenja slovanstva, z drugo besedo, slavjanofili neso protivniki katolicizma, no protivniku jezuitizma, ki, kakor je znano, ima jako malo občega s pravo Kristovo vero, ki na prvem mestu propoveduje ljubezen k bližnjemu, bližnji naš pa je, po besedah odrešenikovih, vsak človek, naj bo Rus ali Rusin, ali kdor hoče.

To je v obćih črtah ideja slavjanofilstva, ideja takozvanega panslavizma, katerej so Nemci od nekdanj očitali, da hoče izpolniti „testament Petra Velikega“, dokler se neso tako izlegali, da tvrdé, da je to stranka, „ruska ali panslavistična“, kakor Bismarckov dopisün govori, antidinastična! „Calumniare audacter, semper aliquid haeret“ — misli si nemški bog, no mi dobro vemo in davno vemo, da je to bog lažij, bog temé!

Na tako umazano in dostojno samo Nemca denunciacijo odgovoril je zopet Katkov, kakor se gre. „Er nannte das Kind beim rechten Namen“. Ravno o tem času pa so drugi ruski časniki zaupili o smrtnih kaznih v Bolgariji in obdolžili so nemškega konzula Thielmanna, da on, kot zaščitnik ruskih podanikov, ni storil ničesar, da bi ne postrelili nesrečnih žrtev orodij nemške politike v Sofiji. To pa je Bismarcka zadelo v živo. Kakor trdijo, pisal je v Petrograd, da bode odpoklical nemške konzule iz Bolgarske in da bodo tamošnji ruski pod-

LISTEK.

Lišće.

Crtice Frana Mažuranića. U Zagrebu 1887.

(Konec.)

V dan dvojbe.

Hätte mich Gott anders gewollt,
So hätte er mich anders gebaut

Schiller, Xenien.

Bil sem na Dunaji, ko je Hackler svojo mater umoril, — da jo oropa. Našel je samo tri goldinarje.

Truplo je skrtil pod svojo posteljo, za uropane novce se je pogostil in na oni postelji spal, — pod katero mu je ubita mati ležala.

„Moj Bog, moj Bog! Zver ne bi bila tega storila — a ti sveti Bog“ — — —

„A je li sploh Bog?“ zašepeta mi nekaj. Podvojil sem — — —

Bog je — pravijo — vseznajoč in vse-mogoč.

Torej je Bog znal, ko je mati tega obešenjaka sp očela in porodila, kako jej bo poplačal.

Pa zakaj ga je Vse-znajoči ustvaril? Zakaj ni Vse-mogoči te duše hijeni udahnil?

Bog je torej znal, ko mu je to dušo udahnil, da bo ta človek obešen, — torej je on moral na vešalih končati?

„Moral?“ — odziva se nekaj v meni, — „saj je Bog dal človeku prosto voljo!“

Prosto voljo? — A kako se sklada ta „prosta volja“ z božjim „vseznanjem“?

Vseznaoči je znal naprej vsako njegovo misel, vsak njegov čin, — in se je li on mogel temu izogniti, kar je Bog že naprej vedel, da se bo zgodilo?

In kako je to „prosta volja“?! — Potem tudi navita ura iz „proste volje“ ure bije!

In je li kdo na tem ali na onem svetu za to odgovoren, — da ga Vsemogoči ni z boljšo dušo nadahnil?

Je li možno, da pride kdo v večne muke, — ker je bil prisiljen roditi se, — da postane zločinec in da je obešen?

Ne, to ni možno!

Zato ne verujem, da je ta svet začetek našega duševnega življenja. Ne verujem tudi, da se tu naše duševno življenje končava.

Morda je to življenje samo kaka manja ali večja nagrada ali kazen, — a uzrok nam v tem prehodnem stanju ni poznat.

Kdo ve od kod smo — in kam pridemo? — Večna, božanstvena tajna, kje in kedaj nam boš jasna?

Mlada gospoda.

Noblesse oblige . . .

Iz lope se čuje smeh in lajanje psov. Mlada gospoda so dozajuterkovali, pa se šalijo in smeja, hujskajoč dve mladi dogi drugo na drugo: Vržejo jima na sredo kost in psa se za njo borita . . . Nespretna sta. Mlada gospoda pokajo od smehu . . .

Deček kakih štirih let naslonil se je kraj uhoda v lopo ter jih gleda z nemirnimi očmi . . . Bosonog je, bled in raztrgan in z gladnimi očmi požira ostanke jedij po mizi.

. . . Strežaj prinese skledo hrane in jo položi pred psa. Složno jesta, a dete ja pohlepno gleda. Zavida jima.

Carry opazi dečka. — No, malček, ali bi jima pomagal jesti?

Malček prikima z glavo, da bi.

— Pa jej! nasmeje se mladi gospod.

motil s tem, saj bi se naših mestnih očetov ne prijelo ničesar, če bi jim še tako pikre pravil. Čakali bodo še nekoliko časa, morda pride kak mesija in nam ustanovi podružnico. Bog daj!

Naša Čitalnica se tako razvita, da je veselje, in ker je po zadnji predstavi preteklo že mnogo dni, nečem natančne kritike pisati, ampak trditi smem, kar je tudi vse občinstvo priznalo, da so 20. t. m. naši diletantje predstavljali igro „Na Osojah“ toli vro, da bi jo vsi še enkrat radi videli. Kdor ve ceniti pomen dramatike na izomiko našega naroda, pritrdil mi bode, da so diletantje jedini, ki nam podajajo to, kar so si sami pridobili brez druge pomoči v našo pravo zabavo. Mi nemamo režiserja, ki bi bil pohajal višjo šolo, in ne priprav, ki bi nas povsem zadovoljile, ali nekaj imamo, na kar smemo biti ponosni, namreč domačega umetnika slikarja g. Matijo Koželja, ki preskrbuje dekoracijo, za katero ni treba prositi drugej, in ki je tudi lepša, kakor vsaka druga, ker je naravna. Baš ta naprava nove dekoracije je naše diletante napotila, da so se lotili težke igre. Nekaj se nam čudno zdi, zakaj se inteligenca odteguje čitalniškim veseljem, ki se vender smejo meriti s prvimi našega mesta.

Drugej se morda ložje in bolje pije, ali pri nas se boljše človek z izomikanimi naučusi za svoj rod. Ne da bi moral za to Bog zna koliko žrtovati.

Iz Senožec 3. aprila [Izv. dop.] Tukajšnja tovarna za pivo je gotovo izmej najstarejih na Kranjskem. Tu je že magsikateri pivovar poskusil svojo srečo ali vedo, gotovo, da nekateri bolj z uspehom kakor drugi, kar je čisto umevno. Senožeško pivo bilo je že pred več desetletij v Trstu dobro poznato in tudi priljubljeno, dokaz, da je bila pi-janja pošena. Zamolčati pa ne smemo, da je bilo pivo iz te tovarne pa tudi na jako slabem imenu, to je ravno pod sedanjima gospodarjema. Govorilo se je celo, da v tej tovarni ne bodo več piva varili ter da bodo to popolnoma opustili, kar bi bila go-tovo velika škoda za Senožce in za okolico. Po malem prestanku pričelo se je pa, hvala Bogu, zo-pet variti in to s takim uspehom, kakor še nikoli poprej. Sedanjí pivovar gosp. Gašpar Lobnik se ni ustrašil slabega glasu, ki ga je bila že dobila ta pivovarna, svest si svojega strokovnjakega uma pričel je potrebne priprave po novejših iznajdbah in po lastnih skušnjah prirejati in tako je sedaj to-varna v najboljšem stanju. Smelo trdimo, da se se-daj pri nas vari tako fino, okusno in zdravo pivo, kakor še nikoli poprej, dokaz temu je pač najboljši to, da vsak, kdor ga pokusi, ga prehvaliti ne more, zato se pa naročanje tega piva čedalje bolj množi, kar nas, odkrito rečeno, jako veseli, osobito radi tega, ker je gosp. Lobnik naše gore list: korošk Slovenec, na kar je tudi ponosen ter svoj materni jezik spoštuje.

Pozabiti pa ne smemo, da za velike koristi, koje imamo Senožeci in drugi od pivovarne, gre v prvi vrsti hvala pokojnemu, blagemu gosp. I. De-jaku. Ta bil je osnovatelj, on je žrtoval mnogo de-narja ter napravil tovarno, ki nam toliko zaslužka donaša. Zato pa zasluži ustanovitelj pokojni gospod I. Dejak, da bi mu občina iz hvaležnosti postavila kak spomenik. Pri tej priliki pozabiti nam tudi ni

— „Spiva!“
„Bog!“

Lastovice.

The smallest worm will turn, being
trodden on;
And doves will peck, in safeguard
of their brood.

Shakespeare,

Third part of King Henry VI.

Ko so se spomladi leta 1883. lastavice v Ce-lovec povrnile, našle so na hranilnični zgradbi v svojem gnezdu — vrabca.

Nikakor se ni dal odpoditi iz gnezda.

Lastavice so odletele. Čez malo časa vrne se jih cela jata, noseč vsaka v klunu kosce blata. V pričo množice ljudi zazidale so vrabca v uropanem gnezdu.

Videl sem to gnezdo v Celovškem muzeji. Vrabcu molí iz gnezda samo kljun — hotel je je v smrtni borbi prekljuvati.

— Tako delajo lastovice na Sloven-skem, — pomislil sem gledajoč to gnezdo, — a kaj store bratje Slovenci, kedar jim kdo kočó oropa? — Ono isto, kar tudi Hrvatje: ropárju prineso še snop slame, da na mebkem leži!

Osamélec.

gosp. A. Dejaka, brata pokojnega. Tudi ta gospod je velik dobronik nam, pa odkrito govornik, le to obžalujemo, da se ta gospod pusti nekako voditi — ali kali, od človeka, kateri ni posebno priljub-ljen. Pa nadejamo se, da bode gosp. D. uvidel, da grm, kateri se mu, tako nekako usiljuje, je sicer vedno zelen, a ta zelenjava ni naravna, je le navi-dezna. In tako povrnil se bode v naš trg ljubljeni mir, katerega vsak poštejak toplo želi.

Iz Sodražice 1. aprila. [Izv. dop.] Ko je bilo v minolem letu v sosednem nam Loškempotoku kolera, zaukazalo nam je sl. občinsko predstojništvo strogo, ves gnoj, kar ga je blizu pohištev, odpe-ljati na polje ali sploh v kraje, od stanovanj od-daljene. To povelje spolnili smo z veseljem, ker baš smo se strašne bolezni. Priprostemu kmetu je v vzgled inteligencija, in ako slednja ne spolnuje svojih dolžnostij, ako je javno zanemarja, gotovo veliko škoduje občnemu blagostanju — in avtorit-teti oblastev.

V tukajšnjih revirjih gosp. Koslerja leži več ustreljenih psov blizu kolovozov nezakopanih. Ti psi, koje je postrelil lovec „Miha“, leže že več tednov, gnijejo in kužijo zrak.

Ker ima Koslerjev lovec pravico postreliti pse, ki bi zašli v tem času v Koslerjev revir, mi-slimo preponižno, da ima tudi dolžnost, ubite pse kožederu izročiti, ako on sam neče te službe opravljati.

Mislimo tudi, da bi lovci smeli imeti malo po-trpljenja z našim kmetom, kateremu leto za letom njihova divjačina največjo škodo napravlja na mla-dem sadnem drevju.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj dopoludne ob 1/4 10 uri g. Fran Legan, duhovnik na Ubeljskem, v 48. letu svoje dobe. Blag mu spomin!

— (Kranjska eskomptna banka v li-kvidaciji) bode počenši s 16. dnem t. m. svojim upnikom na račun izplačevala zopet 12 1/2 %.

— (Vozna cesta na Ljubljanski Grad) pri sv. Florijana cerkvi je sedaj lepo popravljena, za kar gre posebna zahvala županu Grasselliju in nadzorovatelju dela, mestnemu komisarju Kri-žaju. Popravljena cesta bode dobro služila tamošnjim hišnim posestnikom, kakor tudi tujcem in drugim, ki hodijo po tej cesti. Tudi steza iz Rebra na Grad se je popravila.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v 4. letošnji številki nastopno vsebino: Zima in vzpomlad. Fr. Krek. — Pot v nebesa. Gojimir. — Vzpomladančice. Fr. Krek. — Trije trgovci. — Žalosten večer. — Kaj si kdo želi. J. Volkov. — Vodena kaplja. (Basen). — Fran Erjavec (s podobo). — Pisma mlademu prijatelju. — Kralj Matjaž. — Razpis častne nagrade. — Listje in cvetje. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Razpis častne nagrade za povest, namenjeno slovenski mladini.) Razumniki vseh omikanih narodov paznim očesom motrijo raz-voj tistega dela književnosti svoje, kateri je v prvi vrsti namenjen mlademu narastaju, ter vestno skrbé za to, da se mladini podajajo v roke po obliki in vsebini dovršene, čistim peresom in plemenitim srcem pisane zabavne in poučne knjige. Tudi v Slo-vencih se je že večkrat poudarjalo, kako potrebu-jemo mladini svoji primerne berila in razna učiteljska in pedagogijska društva naša so večkrat ukrepala o tem in obravnavala vprašanje, kako bi se zadelala ta praznina v književnosti slovenski. To uvidevši je znani rodoljub češki in prijatelj mladine slovenske, blagorodni gospod Jan Lego v Pragi po županu Ljubljanskem podpisane odboru izročil sedem cesarskih cekinov v plemeniti na-men, da ž njimi nagradi najboljšo povest, na-menjeno slovenski mladini od dvanajstih let dalje. Navedeni znesek sedmih cesarskih ce-kinov pa je samó častna nagrada, katere se izplača pisatelju povesti; vrhu tega gospod Jan Lego poskrbi še za to, da pisatelj nagrajene povesti prejme za spis svoj še navadni pisateljski ho-norar. Pisatelj nam v svoji povesti naslikaj vzornega slovenskega mladeniča, odičenega z vsemi krščan-skimi in državljanskimi vrlinami; od tiste dobe, ko začne hoditi v šolo, spremi ga do moških let, ko stopi v praktično življenje; opiši ga živo in pla-stično brez moralizovanja, da bode mlada duša, vi-deča pred seboj junaka povesti, hrepenela po nje-govem vzvišenem vzgledu izpolnovati vse dolžnosti,

katere narod, cerkev in država zahtevajo od po-štenega moža. Ako pisatelj takšno životopisno po-vest postavi v zgodovinsko zanimiv čas ter njeno dejanje odpre na take domače kraje, ki se odliku-jejo po prirodni lepoti svoji, bode tem večja zasluga njegova. Povest obsezaj šest tiskovnih pól male osmerke, natisnena z navadnimi garmondskimi črkami. Rokopisi naj se pošiljajo do konca tekočega leta načelniku podpisanega odbora, kateri tudi po-vesti prisodi darilo ter pisatelju njenemu izročí častni honorar.

V Ljubljani 1. aprila 1887.

Peter Grasselli, Prof. Fr. Levec,
župan Ljubljanski, urednik „Ljubl. Zvoča“,
načelnik načelnikov namestnik

Prof. Janez Gnjezdá, Ivan Tomšič,
predsednik družbe katoliških c. kr. vadniški učitelj
rokoledskih pomočnikov in urednik „Vrtec“.

— (Vabilo.) „Pedagogičsko društvo“ za učitelje in šolske prijatelje bode zborovalo 14. aprila t. l. ob 10. uri dopoludne v Mokronogu na Do-lenjskem v ondotni ljudski šoh. Spored: 1. Društvene zadeve. — 2. Govor g. J. Ravnikarja o napakah pri vzgoji. — 3. Govor g. V. Gebauerja o šolskem vrtu (drevesnici). — 4. O domačih šolskih nalogah na kmetih. — 5. Posamezni nasveti. — K mnogobrojni udeležbi vabi učitelje in šolske prija-telje odbor.

— (Znani Orlice,) ki je za prorokovanje sreče v mali loteriji marsikoga opeharil, bil je pretekli mesec iztiran iz Nemčije in se nastanil v Vino-hradih pri Pragi. Policija mu je ustavila njegovo sleparsko početje in ga včeraj zaradi goljufije izročila kazenski sodnji. Pravo njegovo ime je Henrik Ptacek.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je v preteklem meseci 1811 strank 417.989 gld., 2095 strankam pa se je 472.738 gld. 92 kr. izplačalo.

— (Razpisano) je mesto ordinarija v bolnici ob enem mestnega zdravnika v Brežicah s skupno plačo 900 gld. na leto. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 5. aprila. Grof Taaffe ogledal je danes bolnico v vseh oddelkih.

Berolin 5. aprila. Španjski zastopnik v Hongkongu napil je na uspešno sijajno zmago francosko. Zastopnik Avstrije in drugi gostje izrazili so svoje začudenje nad temi besedami, ki se ne strinjajo s stališčem diplomata. Nemški zastopnik dal je primeren in krepak komentar. „Norddeutsche Allgemeine“ pravi k tej vesti: Španjska vlada bi ne smela dopuščati, da njeni zastopniki lahkomišelnost svoje dolžnosti pozabljajo.

Varšava 4. aprila. (Politische Correspondenz:) Generalni gubernator naznanil je tu-kajšnjemu avstrijsko-ogerskemu konzulatu, da je gališkim kmetom, ki hodijo na rusko Polj-sko delat, uhod tudi letos dovoljen, a da se jim je ravnati po dosežanih predpisih.

Sofija 4. aprila. (Izvestje Reuterjevo): Vest, da bode sebranje princa Battenberga vo-lilo kraljem, se odločno zanikava. Za tako vo-litev ni bilo v Bolgarski nikake agitacije.

Rim 4. aprila. Uradni list javlja: Kralj vsprejel bivših ministrov (Robilant, Ricotti, Ta-jani, Genala) ostavko in imenoval Depretisa ministrom vnanjih zadev, Crispija ministrom no-tranjih zadev, Bertole-Viale-ja vojnim ministrom, Zanardellija pravosodnim ministrom. Drugi mi-nistri obdrže svoje portfelje. Novi ministri so zvečer ob 1/2 7. uri kralju prisegli. Ministerski svet, ki je bil popoludne, sklenil, da se zbornica dne 16. aprila zopet otvori, potem pa je razpravljal o sporedu parlamentskega de-lovanja. — „Fanfulla“ piše, da je grof Robi-lant zahteval, da se izloči izmej diplomat-skega osobja ter kot generalni lajtnant stavi na razpolaganje.

Narodno-gospodarske stvari.

Vojno zavarovanje.

Kar se je uvela z zakonom o črnej vojski splošna brambena dolžnost, nastale so tudi zavarovalnicam posebne dolžnosti do onih njihovih členov, katere imajo zavarovane za slučaj smrti. Kakor znano mnoge zavarovalnice niso izplačevale zavarovanih kapitalov tedaj, ako je zavarovavec umrl v dejanskej vojnej službi.

Banka „Slavija“ uvela je že takoj o svojem ustanovljenji vojno zavarovanje. Prvotna uredba

bila je pač nepopolna. Obtežujoče bilo je posebno to, da se ni dostajalo potrebnih statističnih podatkov in se po takem ni mogla proračunati natančneje nevarščina, katero prevzema zavarovalnica z vojnim zavarovanjem. — Bilo je pa tudi teško dobiti potrebnih statističnih podatkov. Še le v poslednji dobi, ko se je uvela splošna brambena dolžnost in ko so se začeli za stvar zanimati najvišji vojaški krogi, dobile so zavarovalnice — posebno po zaslugi ravnatelja R. Klanga — iz vojaških arhivov znamenitih in zanesljivih podatkov. Na podlagi teh izdelali so se novi pogoji o vojnem zavarovanju.

Banka „Slavija“, uvaživša obseg nevarnosti, katero prevzema z vojnim zavarovanjem, skrbela je že celo vrsto let zato, da bi zamogla pošteno izpolniti svoje dolžnosti nasproti članom tudi že za prvotnih pogojev. Kakor vidno iz poslovnega poročila za leto 1885., prihranila si je v ta namen izredno rezervno zakladdo za vojno zavarovanje in znaša ta zaklad, a sedaj že 44,659 gld. 19 kr.

Sedaj na novo uvedeni pogoji za vojno zavarovanje so v primeri s prejšnjimi mnogo ugodnejši in pristopnejši, ker omogočujejo vsacemu članu, ki je zavarovan za slučaj smrti, da se še o mirnem času oglasi k vojnemu zavarovanju. Za to plačevati je seveda posebno vojno doklado in sicer po 3% do 6% šest zaporednih let v letnih, poluletih, četrtletnih ali celo v mesečnih obrokih. Ko preteče teh šest let, prosto je članom, da obnove vojno zavarovanje za daljših šest let, ako ostanejo še v vojni službi.

Vojna priklada razdeljena je na tri razrede in iznaša za I. razred (največja nevarnost) samo 6 gld., za II. razred 4 1/2 gld. in za III. razred 3 gld. na leto od vsacih tisoč goldinarjev zavarovanega kapitala. Ta vojna priklada pa se zmanjšuje od četrtega leta zavarovanja na dalje za 1% zavarovalnine (premijs).

Vojno zavarovanje skleniti more vsak člen banke „Slavije“ ki je že zavarovan v odd. I. ali II. za kapital za slučaj smrti ali doživetja in imajo člani pravico oglašati se za vojno zavarovanje do konca aprila t. l.

Poleg omenjene vojne priklade plačati je vsakemu članu še upisnine 1/5‰, t. j. 20 krajcarjev od vsacih tisoč goldinarjev zavarovanega kapitala. To pisnino treba je plačati tudi tedaj, ko se zavarovanje obnavlja po preteku prve šestletne dobe.

Pogoji vojnega zavarovanja ugodni so za vsacega, ki je obvezan še za vojno službo in zato se more po vsej pravici pričakovati, da se jih bodo okoristili oni očetje, ki imajo izpolnovati še vojno dolžnost ter da bodo tako zagotovili svoje rodbine za vsak slučaj svoje smrti.

Natančnejša pojasnila podaja in pogoje za vojno zavarovanje razpošilja glavni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-7)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijsne srečke 2. aprila.

Na Dunaji: 85, 47, 39, 5, 32.
V Gradci: 32, 48, 3, 62, 38.

Tujci:

4. aprila.

Pri Slovani: Schneck, Beer z Dunaja. — Adler iz Budimpešte. — Fried, Karnitz z Dunaja. — Vonari, Rosi iz Trsta — König z Dunaja.

Pri Malci: Schleger z Dunaja. — Kulpacher iz Gradca — Petrošnji iz Celovca. — Godina z Dunaja. — Baron Rechbach iz Rudolfovega.

Pri avstrijskem cesarji: Löwenthal z Dunaja. — Gruber iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

1. aprila: Meta Vizjak, lončarjeva žena, 23 let, Kojuške ulice št. 2, za jetiko.

2. aprila: Neža Kozamernik, hišnikova žena, 64 let, Turjaški trg št. 5, za vnetjem prsij. — Nothburga Tuswohl, devica, 38 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Fran Jerala, strojevodja, 28 let, na Bregu št. 20, za jetiko.

V deželnej bolnici:

30. marca: Luka Šifer, posestnik, 70 let, za oslabljenjem.

31. marca: Marija Verhovšek, dninarjeva žena, 49 let, za jetiko.

1. aprila: Jera Lavrič, gostija, 73 let, za mrtvoudom.
2. aprila: Janez Kapus, dninar, 44 let, za razširjenjem pluć.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. aprila.	7. zjutraj	736-35 mm.	3-6° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. pop.	734-24 mm.	15-8° C	sl. zah.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	733-75 mm.	7-4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 8-6°, za 0-5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 80-50	—	gld. 80-50
Srebrna renta	81-55	—	81-75
Zlata renta	112-75	—	112-90
5% marcna renta	96-95	—	96-45
Akcije narodne banke	877-—	—	876-—
Kreditne akcije	279-40	—	280-70
London	127-60	—	127-50
Srebro	—	—	—
Napol	10-10	—	10-09
C. kr. cekini	—	—	5-99
Nemške marke	62-60	—	62-55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	50
Ogerska zlata renta 4%	101	101	20
Ogerska papirna renta 5%	88	88	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	126	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	100	20
Kreditne srečke	100 gld.	178	—
Rudolfove srečke	10	17	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	219	50

Gotovi postranski zaslužek za vsacega.

S prodajanjem zakonito dovoljenih srečk in državnih papirjev na obročna plačila more pri nas vsak olikan in priden šlovek 100-200 gold. na mesec zaslužiti. Posebno pripravno za trgovce, uradnike in agente, kakor tudi za zavarovalnične zastopnike. Ponudbe naj se pošiljajo na Budapest Bankverein Aktiengesellschaft in Budapest. (197-1)

KMETOVALEC.

(82-6)

Gospodarski list s podobami.

Št. VI. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Goved švickega plemena. — Pridelujmo oves! — Kako vinograde varovati proti siani. — Kako svinje pitati. — Karbolinej. — Cepljenje v sklad. — Mrčes, ki naj ga sadjarji pokončajo. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi poli ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljenja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Dober postranski zaslužek!

Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri nas prisluziti vsakdo s prodajo zakonito dovoljenih srečk na obročna plačila in to jako lahko, brez kapitala in brez risike. Ponudbe naj se pošiljajo v nemščini na Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Co., Budapest. (188-3)

Naznanilo.

V sredo 13. aprila ob 8. uri zjutraj bode Marija Petrič po domače Vrbiška na Logu njeni dve hiši in druga poslopja, njive, senožeti in gozde prostovoljno na drobno proti večletni plači s primerno dobrim pogojem prodajala.

Kupci se na imenovani dan na Log k posestnici uljudno vabijo. (221-2)

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v PRAGI.

Ker se je uvela splošna brambena dolžnost z zakonom o črnej vojski, uredila je banka „SLAVIJA“ dosedanje pogoje o vojnem zavarovanju tako, da so pristopnejši in ugodnejši njenim p. t. članom in sploh vsacemu, ki se zavaruje pri njej za slučaj svoje smrti.

Vojna priklada, katera se zmanjšuje od leta do leta, razdeljena je na tri razrede in iznaša letno

v I. razredu gld. 6.—
v II. „ „ 4.50
v III. „ „ 3.—

od vsacih tisoč goldinarjev zavarovanega kapitala.

P. t. člani, ki želé, da so zavarovani

tudi za slučaj, ako jih zadene smrt v vojni,

oglasé naj se najkasneje do 30. aprila 1887 pri podpisnem glavnem ravnateljstvu ali pa pri glavnem zastopu v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7.

Pogoji vojnega zavarovanja pripošljejo se brezplačno vsacemu, kedor to zahteva.

Glavno ravnateljstvo

„SLAVIJE“,
vzajemno zavarovalne banke v Pragi.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-43)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri Ivanu FRAN CHRISTOPH,
Luckmann-u; v Beljaku pri Math. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
(173-3) Fürst Sohn. svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.